Giver det Carte Blanche at være Særligt Sensitiv?

For nylig blev jeg lettere provokeret af endnu en, der syntes andre mennesker skulle tage særligt hensyn, når vedkommende nu var Særligt Sensitiv. Især fordi der implicit i fortællingen lå, at andre mennesker var det direkte modsatte - nærmest ufølsomme, kolde og ligeglade.

Det fik mig til at skrive følgende på min facebook profil [1]:

Der er for tiden rigtig meget snak om det her med at være særligt sensitiv.
Jeg kan ikke lade være med at spekulere på, om det i virkeligheden er sådan,
at alle mennesker er særligt sensitive.
At der slet ikke findes nogen, der ikke er det.
Hvis du ikke er særligt sensitiv, hvad er du så, og hvordan kommer det til udtryk,
set i forhold til det at være særligt sensitiv?

Min status har fået nogle særligt sensitive til at blive mere eller mindre provokerede og belære kolde ufølsomme mig om det at være særligt sensitiv.

Der er fordele ved at blive provokeret

Personligt synes jeg, det at blive provokeret er en god ting, selvom jeg i lighed med mange andre ikke altid bryder mig om det. Alligevel er det i det spænd, jeg får lyst til at skubbe til tingene. Med lidt held udvider jeg derved både mit verdensbillede og måske også et eller flere andre menneskers.

Min lommefilosofi er: Når du stopper med at blive provokeret, er du enten fuldt og færdigt udviklet (yeah! armene i vejret ikon) eller måske mere sandsynligt død.

Når vi lader os provokere, er det ofte et tegn på, at vi er klar til at flytte os. At se på den historie eller overbevisning, der indtil nu har passet til vores image med mere - dur den stadig eller skal den modificeres.

Vi bliver provokeret, når vi tager os selv lidt for højtideligt. Når noget ryster os i forhold til den fortælling, vi tror på og måske ikke har lyst til at give slip på. Vi reagerer derfor rimeligt følelsesfuldt, hvis nogen piller ved den. Især når det er i en retning, der gør at historien bliver mindre brugbar, til at manipulere med eller til at få indfriet nogle særlige behov.

Særligt sensitiv og særlige rettigheder

Jeg er faktisk meget enig i, som en skrev i tråden, at det at være særligt sensitiv er en personlighedstype og ikke en diagnose. Jeg hører selv til i kategorien, men det gør mig ikke samtidigt til noget helt særligt. Det giver mig heller ikke en særlige ret til at få andre mennesker til at rette ind og tage særlige hensyn (selvom det naturligvis er dejligt, når de gør det).

Alle mennesker har særlige behov

Alle personlighedstyper har nogle særlige behov, som de selv må sørge for at få indfriet for ikke at

blive syge. At trække kortet "Særligt Sensitiv" hver gang, der ikke tages særlige hensyn, er i min optik fuldstændigt ude af proportioner. Det gælder alle, der trækker et kort - kvinder, der trækker kvindekortet og omvendt. Jeg siger ikke, at det er noget alle gør (heldigvis) - der er mange, der forstår at tage fuldt vare på sig selv og lade andre tage de hensyn, de selv føler for.

Hvis enhver tager vare på sig selv, er der ingen, der bliver glemt. **[2]**

I virkeligheden illustrer dette klip med Mick Øgendahl [3] meget fint mit budskab.

[3]

... og nej, jeg mener stadig ikke, at det at være særligt sensitiv giver Carte Blanche, hvad mener du?

Tags: Kommunikation [4]

(FlexBiz Partner)
Danshøjvej 52 B, DK-2500 Valby

Copyright © Flexible Business Group, 2013-2026.
Kilde-URL: https://mail.nlpfocus.dk/blogs/giver-det-carte-blanche-vaere-saerligt-sensitiv

Links
[1] https://www.facebook.com/britta.toftebjerg/posts/10152571212203960?notif_t=like
[2] https://mail.nlpfocus.dk/blogs/hvis-enhver-tager-vare-pa-sig-selv-er-der-ingen-der-bliver-glemt
[3] https://www.youtube.com/watch?v=EE3RPzIB-g8
[4] https://mail.nlpfocus.dk/tags/kommunikation